Donderdag 31 Januari 1946 DAGBLAD 63 ste Jaargang No. 4724

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Kerr voorziet Voogdijschap voor Indië.

Veiligheidsraad behoudt toezicht op Russisch-Iranese onderhandelingen.

Albanië wordt communistisch.

EEN VERKLARING VAN CLARK KERR.

Sir Archibald Clark Kerr heeft te Singapore op een persconferentie verklaard, dat er een grote mogelijkheid bestaat, dat Indonesië onder voogdijschap van de Verenigde Landen zal komen nadat de huidige moeilijkheden geregeld zijn. Kerr legde deze verklaring af als een opmerking en niet als aanbeveling. Hij zeide, dat de quaestie om het gebied van Indonesië onder voogdijschap te stellen er een is welke door de Nederlanders moet worden beslist. De Britse regering heeft er niets mede te maken zolang het voorstel de Organisatie der Verenigde Landen niet heeft bereikt. (Singapore, (AP) 31.1).

VAN GROOT GEWICHT.

Het nationalistische blad „Independent" zeide Dinsdag in een hoofdartikel, dat uit de beslissing van de Britse regering om een van haar voornaamste diplomaten, Sir Clark Kerr, naar Indië te zenden, wel blijkt van hoeveel gewicht de uitkomst van de besprekingen tussen de Nederlanders en de Indonesiërs is. Maar, zeide het blad, Sir Kerr zal niet in staat zijn over zo'n grote hoeveelheid informaties te beschikken als die welke Generaal Christison gedurende zijn verblijf heeft weten te verzamelen. Het eigenaardige van de gehele zaak is de haast waarmede Christison vertrokken is. Het zou er bijna op gaan lijken alsof men getracht heeft te voorkomen, dat hij met Sir Clark Kerr contact zou hebben (Aneta).

DEBATTEN OVER IRANEES-RUSSISCH DISPUUT.

Iran heeft bekend gemaakt, dat het bereid is te trachten rechtstreekse onderhandelingen met Rusland te voeren over het dispuut tussen de beide landen, indien de Veiligheidsraad der Verenigde Landen zulks aanbeveelt. Men bleef evenwel bij de eis, dat de Raad de rechtsbevoegdheid over het geval moet behouden.

Ambassadeur S. H. Taquizadeh verklaarde voor de Raad: „Nu het dispuut voor de Raad gekomen is kan het niet opzij worden gelegd doch moet het worden behandeld. Onder geen enkele omstandigheid moet het uit handen van de Raad gaan". Hij voegde er evenwel aan toe: „Wij zullen bereid zijn rechtstreekse onderhandelingen te voeren indien de Veiligheidsraad zulks aanbeveelt. Dit kan slechts worden gedaan indien de Veiligheidsraad er het toezicht op houdt en binnen redelijke tijd een oplossing gevonden wordt.

Andrei Visjinsky zeide namens Rusland: „Wij zijn het met Iran eens: er is niets dat verdere rechtstreekse onderhandelingen in de weg staat, doch Iran verlangt dat de Veiligheidsraad toezicht zal hebben op de onderhandelingen. Ik verklaar nadrukkelijk dat de Sovjet-regering niet onder toezicht van de Veiligheidsraad wenst te staan".

Visjinsky voerde aan, dat indien de Veiligheidsraad de rechtsbevoegdheid zou behouden, dit niet zou stroken met de waardigheid van de Sovjet-regering of de Veiligheidsraad. De Veiligheidsraad kan steeds zijn machten gebruiken waarover hij beschikt volgens het Handvest der Verenigde Landen, doch volgens mij is dat in de huidige phase niet nodig."

Toen hij de beschuldiging van Iran moest bespreken dat de Sovjet-strijdkrachten in het Noorden van Iran zich met de binnenlandse zaken van het land hadden ingelaten door de Iranese strijdkrachten te beletten de opstand in de provincie Azerbeidsjan de kop in te drukken, zeide Visjinsky: „Er zijn reactionnaire elementen die zouden willen beweren dat de gebeurtenissen in Azerbeidsjan het gevolg zijn van de aanwezigheid der Sovjet-troepen, doch in werkelijkheid ontstonden de moeilijkheden door de wens van de inlandse bevolking om zelfbestuur te verkrijgen".

Bevin van Groot Britannië herinnerde aan de Russische bewering in het document dat enkele dagen geleden bij de Raad werd ingediend als zou de toestand in Iran een bedreiging vormen voor Russisch Azerbeidsjan en de Bakoe-olievelden. „Ik kan mij niet indenken", zeide Bevin, „dat het Iranese leger een gevaar vormt voor de Bakoe-velden. Werkelijk, dat kan ik niet. Dit lijken ons oorlogszenuwen toe. Het lijkt op Litvinovs definitie van wat een agressie betekent". Bevin zeide dat het heel mooi is om onderhandelingen te voeren, doch „als partij in het verdrag (het Russisch-Iranees-Brits verdrag van 1942 betreffende de aanwezigheid van Britse en Sovjet-strijdkrachten in Iran) vraag ik aan de Sovjet-regering om dit geval op de agenda te laten".

Bevin voer voort: „Visjinsky heeft gezegd, dat de Russen de Iranese troepen tegenhielden omdat Rusland van mening was dat er reeds voldoende Iranese troepen aanwezig waren en dat een groter aantal de orde niet zou hebben hersteld doch de Sovjet-verbindingen in gevaar zou hebben gebracht.

Gelijk Visjinsky toegaf werden zij (de Iranese troepen) tegengehouden in opdracht van het Russisch Hoofdcommando: Indien zij werden tegengehouden dan werd het verdrag geschonden. Dat is duidelijk. Waarover moet verder onderhandeld worden?"

Stettinius steunde het Britse standpunt. Hij zeide van mening te zijn, dat de Raad het Iranese geval op de agenda moet houden en dat de Raad de rechtsbevoegdheid moet behouden. Hij vroeg: „Kan de Raad niet toestaan dat twee partijen vrijwillig onderhandelingen voeren en zij de Raad daarvan op de hoogte houden tot een wederzijds bevredigende oplossing is gevonden overeenkomstig de rechtvaardigheid?"

Na vier uren van heftige debatten ging de Raad tot stemmen over en werd unaniem besloten het Russisch-Iranees dispuut te doen oplossen door rechtstreekse onderhandelingen tussen Moskou en Teheran met de bepaling dat de Raad het recht behoudt om inlichtingen te vragen over de voortgang der onderhandelingen (Londen, (AP) 30.1).

WAT RADIO-MOSKOU ZEGT.

De radio van Moskou beschuldigde Groot Britannië ervan politieke druk te oefenen in Hellas, terwijl de Veiligheidsraad zich gereedmaakt om de gevallen van Hellas en Indonesië te bespreken. De commentator zeide, dat Hellas in de doodstrijd verkeert van een „nationale economische ramp".

Hij beweerde, dat de aanwezigheid der Britse troepen het herstel van het land belemmert. De troepen — zo zeide hij — zijn een middel geworden om politieke druk te oefenen.

Ruslands beschuldigingen volgens welke Groot Britannië de vrede bedreigt door zijn militair optreden in Hellas en Indonesië zal morgen door de Veiligheidsraad behandeld worden. Heden is men op reces.

Vele afgevaardigden zijn van mening, dat de Verenigde Staten en Groot Britannië een winst op Rusland boekten toen de Raad gisteren stemde om Rusland en Iran rechtstreekse onderhandelingen te doen voeren over het dispuut van Azerbeidsjan, doch zich het recht voorbehield om de vorderingen der onderhandelingen te vernemen. Irans afgevaardigde Taquizadeh zeide, dat onderhandelingen zullen worden gevoerd in Moskou en Teheran. Toen men hem vroeg of hij tevreden was over de beslissing van de Raad gaf hij geen rechtstreeks antwoord. (Londen, (AP) 31.1).

Clark Kerr zeide dat er een plan van vijftien punten is om het Indonesisch probleem te regelen, doch dat hij niet vrij is de punten ervan te bespreken alvorens de Nederlanders het bekend maken. Het feit, dat Clark Kerr sprak van een „grote mogelijkheid" van een voogdijschap voor Nederlands Indië is een aanwijzing, dat de Nederlanders thans overwegen om de Organisatie der Verenigde Landen te halen in het dispuut met de Indonesische nationalisten die volkomen onafhankelijkheid eisen.

Clark Kerr zeide, dat zijn missie was „om Zijner Majesteits regering op de hoogte te houden van de politieke ontwikkelingen in Nederlands Oost Indië en alles te doen wat ik kan om een oplossing te bewerkstellingen in de huidige moeilijkheden tussen de Nederlandse regering en de Indonesische nationalisten. Mijn regering stelt zich niet voor zich in te laten met de constitutionele geschilpunten, welke natuurlijk door de betrokken partijen zelf moeten worden geregeld. Niettemin zal ik steeds bereid zijn mijn diensten daarvoor ter beschikking te stellen." (Singapore. (AP) 31.1).

Leden van de directie en toeziend personeel bedienen de schakelborden voor gesprekken op lange afstand nadat het lagere personeel van de American Telephone & Telegraph Co. in staking ging. Dit is het kantoor in New York.

HARRIMAN NAAR SJANGHAI.

De Noordamerikaanse Ambassadeur in Rusland, W. Averell Harriman is uit Tsjoengking naar Sjanghai vertrokken na een reeks besprekingen met Tsjang Kai Sjek en Generaal Maarschalk (Tsjoengking, (AP) 30.1).

het nieuws van vandaag

De Britse afgezant naar Indië, Sir Archibald Clark Kerr, heeft op een persconferentie te Singapore een vreemde verklaring afgelegd.

Er bestat een grote mogelijkheid — zo zeide hij — dat Indië onder voogdijschap zal komen van de Verenigde landen. Maar natuurlijk moeten de Nederlanders daarover beslissen.

Hoe hebben wij het nu? dachten wij toen dit bericht binnenkwam.

En waarachtig, in Nederland is men eveneens verbaasd. Men wil niet eens geloven dat Clark Kerr zulk een verklaring heeft afgelegd.

De reactie van Sjahrir en de zijnen is nog niet binnen, doch het zou ons niet verwonderen, indien zij het idee van een voogdijschap zouden verwerpen. Dat zou eigenlijk een stap terug zijn in hun streven.

Is dit een slimme diplomatieke zet van den Brit? Het lijkt er veel op.

Hij moet natuurlijk rekening houden met de nationalistische bewegingen in Brits Indië, Birma enz. Want deze letten natuurlijk op het Nederlandse optreden in het Indisch dispuut en als Engeland daarmede geen gelijke tred zou houden...

De Veiligheidsraad heeft gisteren gedebatteerd over het geschil tussen Rusland en Iran. Men heeft den Russischen afgevaardigde, Andrei Visjinsky, daarbij danig in het nauw gedreven. Hij kon het feit niet goedpraten, dat de Russen de Iranese strijdkrachten beletten om de opstand in Azerbeidsjan de kop in te drukken. Engelands Bevin merkte ironisch op, dat hij niet kan geloven, dat het leger van Iran Rusland of de olievelden bij Bakoe kan bedreigen. De Russische bewering is misschien een symptoom van „oorlogszenuwen", zeide de Britse Minister van Buitenlandse Zaken. Wij denken er het onze van. Toen Rusland Finland zou aanvallen werd ook gezegd, dat Finland Rusland bedreigde. En toen Duitsland Tsjechoslowakije binnenviel was dat natuurlijk omdat de Tsjechen Duitsland bedreigden. Thans heeft men echter rekening te houden met de Veiligheidsraad der Verenigde Landen en ondanks de Russische protesten heeft deze bepaald, dat de Russisch-Iranese onderhandelingen onderworpen moeten blijven aan zijn toezicht.

SIT

BRITTEN UIT INDO CHINA.

Admiraal Mountbatten heeft bekend gemaakt, dat met het vertrek van den Britsen Generaal der mariniers Gracey uit Saigon op Maandag jongstleden, die militaire verantwoordelijkheid in Indo China geheel in handen van de Fransen is gekomen (Singapore, (AP) 30.1).

COMMUNISTISCH ALBANIË

De radio van Beograd maakte melding van „het ontstaan van een nieuw Albanië" waarin het particulier bezit kan worden beperkt en al het overtollige kan worden onteigend in het belang van de gemeenschap. Volgens het uiteindelijk ontwerp van de nieuwe grondwet zal Albanië een „volks-republiek" worden. De meeste eigendommen zullen behoren aan coöperatieve volksorganisaties, doch de staat zal erover te beschikken hebben (Londen, (AP) 30.1).

SOLDATEN MOGEN GEZIN LATEN OVERKOMEN.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog maakte bekend, dat de soldaten in alle overzeese gebieden binnenkort hun gezinnen kunnen laten overkomen mits er behoorlijke woningen zijn en medische verzorging beschikbaar is (Washington, (AP) 30.1).

TRUMAN VRAAGT GOEDKEURING VAN LENING AAN ENGELAND.

President Truman heeft een beroep gedaan op het Congres om spoedig zijn goedkeuring te hechten aan de lening van 3.750 millioen dollar aan Engeland. In zijn boodschap tot beide Kamers zeide hij: „Groot Britannië heeft dit crediet nodig; het heeft het thans nodig. Het zal het in staat stellen te kopen van de wereldvoorraad van grondstoffen welke nodig zijn om werk te verschaffen aan het Britse volk. Tegelijk wordt daardoor de markt opengehouden voor die surplussen welke de Verenigde Staten gewoonlijk naar het Verenigde Koninkrijk uitvoert" (Washington, (AP) 30.1).

SPELLMAN FOPTE DE NAZIES.

De Katholieke raadgever van de Noordamerkaanse aanklagers op het proces te Neurenberg bevestigde, dat de thans tot cardinaal benoemden Mgr. Spellman als afgezant van het Vaticaan in het geheim de speciale ensycliek van Paus Pius XI waarin het nazisme werd veroordeeld, in 1937 aan de Duitse praelaten afleverde. Dr. Edmund A. Walsh, Vice-President van de Universiteit van Georgetown, zeide, dat de rol welke Spellman speelde „algemeen bekend is in kerkelijke kringen." Toen hij de encycliek naar Duitsland bracht had hij slechts de titel van Monseigneur.

Als Assistent van den Staatssecretaris — die later Paus Pius XII werd — vertrok hij uit Rome in het begin van 1937 zonder dat de Duitse verspieders er lucht van kregen. (Neurenberg, (AP) 31.1).

HET BESLISSENDE UUR VOOR SPANJE NADERT.

Het blad „La Lanterne" meldt, dat Don Juan, de Spaanse troonpretendent, in Portugal zal aankomen met een program van vijf punten om aan Franco voor te leggen. Deze vijf punten zijn: 1) De vestiging van een staat waar in de rechten van den mens gerespecteerd worden en waarin de bestuurders de wetten zullen aanvaarden welke goedgekeurd zijn door den Koning en de volksvertegenwoordiging. 2) Staat en Kerk moeten geschieden zijn. 3) De voornaamste grondbezittingen zullen worden onteigend en gelijkelijk worden verdeeld. 4) [dit punt werd onverstaanbaar overgeseind]. 5) De monarchie zal blijven bij de slagzin: „De Priesters in hun kerken, de soldaten in hun barakken".

Dit program, dat verschillend zou zijn van dat der Spaanse aristocratie, zou goedgekeurd zijn door Gil Robles, hoofd van de Katholieke Partij voor de Volksactie die thans verbannen is naar Portugal, en Salvador de Madariaga, die in Londen verblijf houdt.

Volgens het bericht zou Juan aan de Spaanse politieke leiders voorstellen om algemene amnestie te verlenen aan de anarchisten, falangisten en monarchisten zonder onderscheid. Na de amnesie zal het Spaanse volk zijn wil te kennen moeten geven door een plebisciet over de regeringsvorm welke het verlangt. Indien het resultaat van dit plebisciet gunstig is voor een monarchie zal Juan terugkeren op de troon.

Het rapport besloot met te zeggen, dat volgens monarchistische kringen in Lausanne het beslissende uur voor Spanje nadert en Franco de macht onvoorwaardelijk zal overgeven (Brussel, (AP) 31.1).

A.F.L. WIL ERKENNING SPAANSE REPUBLIEK.

De American Federation of Labor heeft een beroep gedaan op het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken om de Spaanse republiek in ballingschap te erkennen. De Uitvoerende Raad van de A.F.L. gaf een verklaring uit, welke volgens den Voorzitter William Green unaniem werd goedgekeurd op een bijeenkomst die Woensdag plaats vond. Deze verklaring zeide, dat de erkenning van de regering in ballingschap de terugkeer van de democratie in Spanje ten zeerste zou bespoedigen.

De Raad zeide, dat de republikeinse regering reeds erkend is door Mexico, Guatemala, Bolivia, Panama en andere Latijns Amerikaanse landen (Miami, (AP) 30.1).

DE STAKINGSGROEP IN DE V.S.

Terwijl General Motors zich gereedmaakt om de onderhandelingen te hervatten in de staking welke reeds 72 dagen duurt, met behulp van den bemiddelaar James F. Dewey, maakte de elf dagen oude staking in de metaalindustrie weer meer dan 10.000 arbeiders ledig in de industrieën.

Met het oog op de verschillende standpunten van werkgevers en werknemers over de lonen zeide Dewey „weinig missiewerk" te zullen doen met de vertegenwoordigers van de vakbond en de maatschappij voordat de onderhandelingen beginnen. De Ford fabriek in Detroit moest 5000 arbeiders tijdelijk naar huis zenden n de 15.000 van Vrijdag als gevolg van het tekort aan staal. Nog 10.000 zullen morgen ledig worden wanneer zes Ford-fabrieken dicht gaan. Men vermoedt, dat, indien de metaalstaking vijf weken duurt, wel een millioen arbeiders in de aanverwante industrieën ledig zullen worden. In het Huis van Afgevardigden vroeg men om een proefstemming teneinde het voorstel van den president voor een raad om feite te zoeken eruit te gooien en te vervangen met een verreikende wet welke beoogt de arbeidsproblemen te beperken en een machtige coalitie mogelijk te maken. (Washington, (AP) 31.1).

EEN GESCHIKTE BASIS.

door Robert Kiek.

De Indo-Europese Liga heeft haar werkzaamheden in Batavia hervat. Het is bekend, dat verschillende volksgroepen — vooral die welke sterk in het Nederlands Indische leger vertegenwoordigd zijn, weldra haar mening te kennen zullen geven.

Sjahrir verklaarde mij, dat veel van de onderhandelingen afhankelijk zal zijn van de manier waarop contact zal worden gezocht met de republikeinen.

Toen ik hem vroeg of hij bedoelde, dat Dr. Van Mook hem de voorstellen ter hand zou moeten stellen vóór de besprekingen begonnen, zeide hij, dat dit niet het geval was. Wel beklemtoonde hij, dat hijzelf kon beslissen of bij de besprekingen nog andere Indonesische leiders inbegrepen worden.

Over Van Mooks radiorede zeide hij, dat hij de geest, die uit zijn woorden sprak, op prijs stelde en van oordeel was, dat dit een geschikte basis was voor besprekingen. Indien de nieuwe bepalingen aanvaardbaar blijken, zullen de komende besprekingen zeker van beslissende aard zijn en tot de oplossing van het Indonesische vraagstuk kunnen leiden.

Een Brits parlementlid heeft bij een bezoek aan Nederlands Indië te verstaan gegeven, dat misschien een Noordamerikaanse waarnemer de besprekingen zal bijwonen. Sjahrir verklaarde, dat hij nog geen besprekingen met den Noordamerikaansen Consul-Generaal W. Foote heeft gehad en in officiële kringen verklaart men, dat er niets bekend is betreffende de aanwezigheid van een Noordamerikaansen waarnemer (Aneta).

De Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken James F. Byrnes is uit Londen te Washington aangekomen. Men ziet hem hier (midden) op het vliegveld van Washington met den Britsen Ambassadeur Lord Halifax (links) en den Onder-Secretaris van Buntenlandse Zaken Dean Acheson (rechts).

Wij gaan vooruit.

door

GEORGE SEPPEN.

Politiek.

Wel verre van een oordeel te geven op dit stuk, moeten mij toch enkele opmerkingen van het hart, vooral omdat er de laatste tijd zulk een politieke belangstelling was op Curaçao, althans naar verluidt.

Nog staat de politiek op een zijspoor, voornamelijk omdat het de zorgen des dagelijkse levens zijn, die aller aandacht vragen. Ook het onderwerp „Annexatie van Duitse bodem" schijnt er niet erg in te komen bij het grote publiek. Boekwinkels vol met allerlei brochures en talrijke pamfletten op vele straathoeken zijn nog niet bij machte iedereen voor dat streven warm te krijgen.

In de kranten wordt door middel van advertenties met pakkende inhoud het lidmaatschap van een annexatie-vereniging gepropageerd, maar het wil mij voorkomen, dat het niet vlotter wil.

Politiek gesproken is er een zoeken en tasten in het ongewisse. Er is een geest van behoudzucht naast een hang naar iets nieuws. De Nederlandse Volksbeweging (N.V.B.) tracht een grote partij te stichten op een „personalistisch - socialistische" ideologie. Een min of meer humanistisch streven in socialistische gedachten gedrenkt.

N.V.V. en S.D.A.P. hadden ernstige meningsverschillen en vele Hervormde Predikanten gaan over naar de laatste partij.

Maar een statistisch onderzoek, gepubliceerd in Elsevier's Weekblad, wees onlangs uit, dat 53% der Nederlandse bevolking zich uitsprak vóór het behoud van de belangrijkste vóór-oorlogse partijen, waarbij een samengaan van Anti-Revolutionairen en Christelijk Historischen en niet zo heel veel verlies voor de R.K.S.P. werd verwacht.

Veel zal uiteraard afhangen van wat in de komende maanden vóór de verkiezingen, in binnen- en buitenland geschiedt en dit laatste zal ook zeer belangrijk zijn voor de zadelvastheid van de huidige regering, wier diep ingrijpende financiële politiek enerzijds toegejuicht, anderzijds gelaakt wordt.

Men spreekt echter allerwegen van een nieuwe wereld en een nieuwe maatschappij en men wil in vele dingen oprecht samengaan. Men wil het egoïsme uitbannen en het egocentrische evenzeer.

Een Rotterdamse dame won een prijsvraag in een slagzin voor Volksherstel. Hij luidde: **„Niet Ik, Ik, Ik, maar Wij, Wij, Wij"**

Voorwaar een schone gedachte, maar toch onvolledig en onvolmaakt.

Hiertegenover staat de slagzin uit kerkelijke kringen „God heeft een plan met u!"

Zal de mens dan nooit leren, dat het op eigen wieken drijven en naar eigen volmaaktheid streven, onmogelijk is?

Immers zonder Godes hulp zijn wij in alles feilbaar en tot weinig in staat.

Moge althans nu, van een politiek reveil in Nederland nauwelijks worden gesproken, één ding schijnt er zeker, nl. dat principiëlen principieel zullen blijven en de vraag is nu maar, hoe groot en hoe omvangrijk de kleurloze massa in Nederland zal zijn en welke richting zij zal wensen uit te gaan.

Dat het Christelijk volksdeel zal beseffen, dat het voor zijn overtuiging heeft pal te staan, mogen wij aannemen en het is te hopen dat Katholieken en Protestanten op dit punt krachtig zullen samengaan.

Er is tenslotte zoveel, dat hen verenigt en zo weinig, dat hen scheidt!

De bon.

Nederland is duur geworden, akelig duur! Met wonderbaarlijke snelheid glijden grote en kleine spiauters (¹) door de vingers en men vraagt zich voortdurend af, waar blijft toch dat lelijke zinken geld?

Weliswaar zijn vele gedistribueerde en op bon verkrijgbare zaken, redelijk in prijs, maar daar legt de Nederlandse Regering dan ook 600.000.000 gulden bij en al het overige is uitgesproken duur.

Toch is de officiële prijs van een ei nog 21 cent en betaalt men voor zijn geïllustreerde weekblad graag 25 cent. Een boek van enig formaat kost 6 à 7 gulden en de lang niet slechte distributiesigaar (10 per week) tenminste 16 cent.

De sigaretten „Rhodesia" — hele aardige extradistributie product zijn 60 cent per 20 en een heel kleine advertentie vijf gulden op zijn minst (vroeger zoeker, nu Paroolt je of zo).

Het metalen sieraad, uit de omgeving van het zilver, doet hoge prijzen en het wemelt van de winkels in echt en zogenaamd antiek.

Men kan bijna steeds op het dubbele van vóór de oorlog rekenen, maar men streeft — ook voor rantsoenartikelen — naar een zeer goede qualiteit.

Koffie, thee en chocolade, Tjoklat, Ringers en Verkade, stromen de hoornen des overvloeds van étalageramen uit en kisten met veel en overvloedig lekkers prijken bij de Gruyter en Simon de Wit.

Maar het is schone schijn. Telkens een heel klein beetje op een bon en dan — wachten tot de volgende week.

Doch we kunnen alle dingen zien en hoop doet leven, vooral daar het steeds beter wordt. Bij den bakker brengt men zijn meel, zijn boter en zijn suiker, hetzij in natura, dan wel de bon, en dan mag men zijn koekjes en lekkers kopen tegen de volle prijs!

Grote gezinnen hebben wat speling, omdat kinderporties dezelfde zijn, maar wee de alleenwonende stakker, die van elk bonnetje maar één exemplaar bezit.

Toch hoort men weinig over distributie en prijzen klagen. Immers Nederland herinnert zich te goed de hongerwinter van het vorig jaar!

Er is brood, veel brood, er zijn aardappelen, er is eten — en het vlees en andere schone zaken, och die denkt men er voorlopig maar bij! ²)

De treinen rijden weer.

Waarlijk, ik moet nog wennen aan die grote, vreemde machines, zonder sirene en zonder bel, waaraan een lappendeken van een treinstel is vastgehaakt. Hoe anders dan de vroegere „3700", die vóór de oorlog Nederlands treintrots was.

Bussum — Hilversum en Amsterdam — Centraal, een afstand van ongeveer 45 kilometer in ruim 80 minuten.

Maar de Nederlandse Spoorwegen doen hun uiterste best en de vooruitgang is duidelijk te zien.

Als er weer een opgelapte Duitse D-wagon in bedrijf wordt gesteld, met glimmende lak en bijgewerkte ramen, dan zegt de conducteur met trots: „Nou, wat zegt u daarvan, mijnheer? En verwarmd ook!"

Wel wordt men veelal nog in een rijtuig gedrukt, vooral op spitsuren en week-enden, of wel men rolt met een kluwen levende lieden naar binnen, maar allen komen mede, hetzij zittende, staande of hangende, maar men reist.

De eerste klasse, voormalig domein der bevoorrechten, is verdwenen, maar het regent bonnetjes van vier gulden in de 2e klasse, voor mensen wier groene kaartje bruin is en die het heus, echt, niet hebben gezien, ook al staat de hatelijke 2 levensgroot op alle ramen.

Het treinpersoneel discussieert even en grijpt naar potlood en papier. De spoorman is degelijk, bezadigd en onverstoorbaar als vroeger.

Tussen Den Haag, Utrecht en Arnhem rijden weer diesels, waarin men zich behaaglijk en herig gevoelt en het kopje koffie om mede te nemen, kost in Utrecht 21 cent.

Stoomtreinen zijn des avonds niet verlicht en zo bewegen velen zich na zonsondergang in het avondduister als ware mensen in blik, maar men houdt de moed erin en iedereen kan mede, als hij maar heel eventjes kankert als van ouds op Tante Spoor.

Er is een dienstregeling van 14 dagen en elke Zondagavond een aankondiging van een hogen spoorman per radio-omroep, een pendant van „op de brug", met de nieuwe mogelijkheden van de komende week.

25% Tariefsverhoging, in het begin van December, kwam er zonder slag of stoot.

De bekleding in de rijtuigen is veelal verdwenen en vele portierramen zijn voorzien van hout of carton, want er is geroofd en gestolen, ook van het materiaal van de spoor.

Maar de treinen rijden weer. Hulde aan de Nederlandse Spoor!

......Toch moet ik met weemoed denken aan de C.N. in Windsorstation.

London — Hamilton — Toronto — Oshawa — Belleville — Kingston en Montreal!

In de coach of in de parlorcar ad bijna tachtig mijlen per uur, mèt de bel en mèt de sirene, door het oneindige Canadese land. Nederland, welk een verschil.

Uitgaan.

Men kán veel uitgaan in Nederland! Vooral in de grote steden is heel wat te doen. De bioscopen zijn volgeladen en de concertzalen somtijds ook. Men wil de achterstand inhalen na vijf barre jaren, maar moet met oude films — althans voorlopig — tevreden zijn.

Het toneel leeft weer en behalve het merkwaardig succes van Jan de Hartogs „Skipper next to God" in Londen, worden er ook hier weer plankentriomfen gevierd.

Er gaat „De man, die kwam dineren" (een New Yorks succes) en „De Vliegenvanger" (Steinbecks The Moon is down"). De Groene organiseert voorstellingen van de wondere Shakespeare verfilming van Henry V en in Den Haag zingt Lucienne Boyer.

Het Mauritshuis exposeert meesterwerken uit de Gouden Eeuw. Een dezer dagen komt Händels „Messias" in de oorspronkelijke, de Engelse taal.

Kortom men kan te kust en te keur gaan, maar de treinen en de trams blijven nog een probleem.

Want 's avonds gaat de tram niet en het is al aardig koud. Bijna hadden we schaatsen gereden.

Welk een verandering kan het soms zijn, bij de haard (of eigenlijk de met hout gestookte kachel, want de haard is te duur met zeven mud kolen voor een geheel seizoen), de Groene, of nog liever Elseviers Weekblad (Elias' uitstekende periodiek) te lezen.

Met een lange stenen Gouwenaar (goede houten pijpen zijn er niet) van een kwartje — dat is de vóór-oorlogse prijs — en wat tabak uit Brazilië, Sinterklaascadeau van het Nederlandse Rio de Janeiro — Rode Kruis.

Nederland leeft weer en soms gevoel ik mij wel thuis!

¹) Oud-Nederlands woord voor zink. De tijdens de bezetting gebruikte zinken pasmunt is nog steeds in omloop.

²) Vleesrantsoen 150 gram per week! (per persoon)

CURAÇAO

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	2062
2e prijs	13658
3e prijs	12752
4e prijs	1466

CHEVROLET 1946.

In de toonkamer van de firma E. Moreno Brandao & Sons aan de Schaarloweg staat de nieuwe Chevrolet model 1946 te pronken. Het is een vierdeur sedan „Stylemaster" van het standaardtype, zo te zien een wagen die tegen een stootje kan. Naar de heer René Moreno Brandao ons mededeelde kost hij slechts 2550 gulden, wat inderdaad goedkoop is als men in aanmerking neemt dat er een enorme vraag naar auto's is over de gehele wereld. Het zal evenwel nog enkele weken duren voordat men meer van het exemplaar kan krijgen, in verband met de staking bij General Motors. Vermoedelijk zullen echter twee maanden na de beëindiging van de staking — die spoedig voorzien wordt — de volgende hier arriveren.

De nieuwe Chevrolet vertoont uiterlijk geringe wijzigingen met het vorig model. Alleen de motorkap is moderner. Er zijn evenwel verschillende kleine technische verbeteringen, zoals aan de remmen en veren. Op Curaçao is de Chevrolet zeker een populaire wagen en wij geloven dat dit nieuwe model er even goed in zal gaan als de vroegere.

DE NIEUWE PONTIAC IS ER

De N.V. Autohandel Curaçao aan de Bredestraat (Otrabanda) heeft niet veel geluk gehad omdat kort na de vestiging ervan de oorlog uitbrak. Zodoende heeft hij niet veel auto's kunnen verkopen. Doch thans is eindelijk de eerste Pontiac model 1946 aangekomen. De gehele dag was het gisteren een gaan en komen van belangstellenden en nieuwsgierigen.

Deze auto trekt ongetwijfeld de aandacht door haar sierlijke bouw en prachtige grijze kleur. De wagen die er staat is een tweedeursedan, doch biedt zitplaats aan zes personen. Ruimte is er in overvloed.

Wat vooral practisch is aan deze wagen, is, dat de bumpers aan de einden omgebogen zijn zodat zij ook de spatborden beschermen. In de smalle en drukke straten van Willemstad is dit een reuze voordeel. Zo heeft de nieuwe Pontiac nog verschillende nieuwigheden, b.v. aan het stuur, welke ongetwijfeld de kopers zullen trekken. Dit standaard-model kost 2800 gulden. Als de stakingen afgelopen zijn komen er meer.

HET GEVAL GERHARTS.

Door de eerste Vaste Commissie der Staten werd het volgende medegedeeld betreffende het verzuim van den Heer L.D. Gerharts om zijn geloofsbrieven bijtijds in te dienen.

„De Commissie is van oordeel, dat krachtens het bestaande Kiesreglement, de plaats van het op Bonaire gekozen lid van de Staten L. D. Gerharts, doordat dit lid zijn geloofsbrief niet heeft ingezonden, is opengevallen.

Zij is van mening, dat het ingediende ontwerp, dat hierop betrekking heeft, niet kan worden aangenomen, omdat in de bestaande leemte van het Kiesreglement op deze wijze niet wordt voorzien.

Deze leemte bestaat hierin, dat ingeval van een vacature in de Staten, wanneer de desbetreffende lijst is uitgeput, geen tussentijdse verkiezing kan plaats vinden.

Het onderwerpelijke ontwerp voorziet slechts in het geval Gerharts.

Bovendien acht de Commissie het niet juist, dat aan een landsverordening terugwerkende kracht wordt verleend om in één geval te voorzien tengevolge van nalatigheid van een gekozen Statenlid.

De Commissie geeft den Staten nu zich dit geval heeft voorgedaan, in het belang van Bonaire en eventueel in het belang van de Bovenwindse Eilanden, tevens in het algemeen belang, in overweging bij het Bestuur aan te dringen op de indiening van een ontwerp, waarbij zal worden voorgesteld het Kiesreglement te wijzigen in dier voege, dat indien, in het geval van een vacature in de Staten op de desbetreffende lijst geen candidaten meer voorkomen, en dientengevolge in die vacature niet kan worden voorzien, een tussentijdse verkiezing zal plaats hebben, en stelt voor een voorlopig verslag geldende tevens als eindverslag in deze zin uit te brengen".

Naar aanleiding hiervan stelden de Staten het volgende Voorlopig Verslag op betreffende de Landsverordening tot het wijziging van het Kiesreglement:

„De Staten zijn van oordeel, dat in de leemte ontstaan door het opengevallen van de plaats van het lid Gerharts, niet moet worden voorzien door verlenging van de termijn voor de indiening van geloofsbrieven door den heer Gerharts.

De Staten geven het Bestuur in overweging het ontwerp terug te nemen en een ontwerp in te dienen, waarbij de mogelijkheid wordt geschapen om indien, ingeval van een vacature in de Staten, de desbetreffende lijst is uitgeput, een tussentijdse verkiezing wordt uitgeschreven".

TEN HOOGSTE TWEE DAGEN.

De Gouvernements Persdienst meldt: Men heeft de vraag gesteld hoe lang de uit België afkomstige Nederlandse geëvacueerden, die geen onderdak in Nederland hebben, worden opgehouden vooraleer naar België te kunnen reizen en hoeveel de kosten van een eenvoudig pension in Nederland bedragen. Het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen heeft hierop geantwoord, dat het oponthoud in Nederland ten hoogste twee dagen duurt en de pensioenkosten in Nederland ongeveer 6 gulden per dag bedragen.

DE PASSAGIERSLIJST VAN DE „STUYVESANT".

Max Eugene F. Elgin, Guillaume P. N. Les, Helena Lesten Brink, Geert Carel L. Braam, Hilda L. Braam, Peter G. Teunisse, Maria Teunisse—Schipper, Peter Teunisse, Marian W. Teunisse, Evert J. Veenendaal, Geertje Marijke J. Veenendaal, Sijka H. Veenendaal, Mariana M. Veenendaal, Hendrik van der Ham, Jacoba A. van der Ham, Gerda van der Ham, Antonie J. Reek, Dirk J. Ruyter, Hendrik J. de Bruin, Pieternella G. de Bruin, Nicolaas H. de Bruin, Marianne J. de Bruin.

PASSAGIERSLIJST VAN SS. „AMSTELKERK".

Komende van Nederland.

Mej. R. van den Bergh, Mevr. C. van den Boom en twee kinderen, F. Cardose, P. A. J. M. Commandeur, J. H. A. Corsten, J. Deelen, Mevr. J. M. H. Duits en drie kinderen, Mej. D. Ensing, C. Gerla en echtgenote, G. J. van der Graaf, Mej. G. van den Heuvel, Lt. W. Kobus, J. Lens, Mevr. J. W. Ch. Liberg, Mevr. V. van der Linde en kleinkind, Ch. van der Linden, W. S. van Meeteren en echtgenote, J. Molenaar, A. Moret, J. W. Nelson, echtgenote en baby, Mevr. J. C. R. H. van Orden—Welsch, P. Piët, J. W. Roeloffs Valk en echtgenote, L. R. G. Rustige, W. F. Selman, echtgenote en zoon, M. L. P. Stapelkamp en echtgenote, F. J. Struben en echtgenote, H. Timmermans, J. G. Veeris, B. Vermeulen, J. H. A. van de Water, A. J. Worseling, A. van 't Zelfde, J. van 't Zelfde, P. van 't Zelfde.

GEEN ACTIVITEIT.

Het communiqué van Woensdag meldt dat er practisch geen activiteit was met uitzondering van Semarang waar de toestand volgens verschillende autoriteiten nog moeilijk is en tot grotere ongerustheid aanleiding geeft.

OPROEPING

van candidaten voor de vervulling van de betrekking Griffier van de Staten van Curaçao, in verband met aanstaande aftreden van den tegenwoordigen functionaris.

De sollicitatie staat open tot en met ultimo Januari 1946.

Sollicitaties te richten tot de Staten van Curaçao, alhier.

Willemstad, den 29n. December 1945.

De Griffier der Staten,

G. J. Ferguson.

Toerisme naar Caraïbie

Cuba's voorbeeld.

Het rapport van de Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie over het toerisme naar ons gebied voorziet voor de komende jaren de mogelijkheid 600.000 toeristen per jaar naar Caraïbië te vervoeren. Volgens de statistieken over wat toeristen uitgeven zou hierdoor per jaar 60 millioen dollar naar het Caraïbisch gebied gaan. Voor de oorlog werd door toeristen uit de Verenigde Staten (uiteraard de grote bron van toeristen-met-geld) in het Caraïbisch gebied 20 millioen dollar uitgegeven. Hiervan ging meer dan 15 millioen dollar alleen naar Cuba. Het beste toeristenjaar voor Caraïbië is tot nu toe 1929 geweest, toen Noordamerikanen bijna 27 millioen dollar achterlieten.

In hoeverre Curaçao van de komende dollars profiteren is nog te bezien.

Voorshands heeft men er niet veel gedaan om, wat men heeft, te dien einde uit te baten.

Een land als Cuba biedt ontegenzeggelijk veel meer mogelijkheden.

De geografische ligging alleen al maakt het een gunstig ontspanningsoord voor de mensen die in Miami verpozing zoeken. Cuba heeft dat ook wel begrepen en heeft voor Noordamerikanen de paspoortenwaanzin afgeschaft. Men kan er zo binnen als men „citizen" is.

Voor andere Amerikanen, doch met name voor Europeanen, wordt de binnenkomst in Cuba meer dan bemoeilijkt, iets dat meer aan starre onwerkelijke bepalingen te wijten is, dan aan de betrokken ambtenaren, die allerhoffelijkst zijn.

Daarbij moet erkend, dat Cuba, echter ook alles gedaan heeft om de schatten die het heeft tot het uiterste te benutten.

In de Corporación Nacional del Turismo worden alle mogelijke takken van toeristenindustrie verenigd. Vervoer, hotel, zaken enz. staan er naast de instellingen die toerisme uit opvoedkundig en cultureel oogpunt voorstaan. Het is een soort overheidstak, die evenwel door 229 clubs of andere instellingen wordt gevormd. Wij hadden het genoegen een der voornaamste leiders, den heer Miguel Santiago Valencia, herhaaldelijk te ontmoeten en kunnen alleen maar lof toezwaaien aan deze instelling.

Een der mensen van het Uitvoerend Comité Miguel Gonzalez Rodriguez en een vlotte figuur de Heer Fernando Fernandez dienen hierbij te worden genoemd.

Hoe groot het belang van toerisme ook voor de Curaçaose eilanden is, blijke uit de volgende staat, waarin is aangegeven hoeveel percentsgewijze de gemiddelde toerist van zijn geld voor het een en voor het ander gebruikt.

De een komt met veel geld, de ander met weinig, maar bij nader onderzoek blijkt dat de meesten hun geld ongeveer gelijk verdelen.

Aan koopwaar wordt veruit het meest besteed: 26%. In restaurants en café's besteedt de gemiddelde toerist een 20.5% van zijn geld. Voor reiskosten naar en van de toeristenplaats 18.5%. Hotels nemen ongeveer 17.3%.

Theaters en andere amusementen vergen slechts 8.5%. Versnaperingen, tabatak e.d. 5.9%. Taxi's en ander vervoer 3.3%.

Deze gegevens variëren natuurlijk enigszins naar de plaatselijke omstandigheden. Zo wordt in een plaats meer aan hotels besteed, elders meer aan reiskosten. Maar de koopwaar staat bovenaan.

Voor het eiland Curaçao is dit van niet te onderschatten belang. Niet omdat het als Cuba zovele producten van eigen makelijk heeft aan te bieden maar omdat het een stapelplaats voor Europese waren is, die goedkoper dan elders kunnen worden gekocht. Een Noordamerikaans mag ter waarde van $ 100 vrij van invoerrechten meebrengen, een soepele, vlotte regeling, waar wij ook van konden leren.

Hotels heeft Cuba in overvloed. Momenteel is de hotelruimte schaars, omdat velen die geen huis kunnen krijgen in een hotel onderdak hebben gezocht. Dat is evenwel van voorbijgaande aard. Wat kunnen de zes Curaçaose eilanden aan eerste klas hotels leveren?

De Habaanse hotels zijn royaal en goed, maar duur. Het bus- en tramvervoer in Habana is wanhopig, doch de taxi's zijn in vergelijking met de rest niet buitensporig duur in het gebruik. Helaas zijn ze niet voorzien van taximeters en spreekt vrijwel niemand Engels, zodat pingelen om de prijs moeilijk is.

Wat Cuba verder heeft, werd benut. Het Morro-kasteel, de Nationale Bibliotheek, het Stadhuis waarin een klein museumpje werd ingericht.

Men moet zijn stad en land aantrekkelijk weten te maken. Wij denken ons bijvoorbeeld ons Fort Beekenburg in, Gerestaureerd. De oude kanonlopen, die er thans verwaarloosd liggen, op de „paarden" gezet. Wat er verder op dit gebied over ons eiland verspreid ligt vergaard en vakkundig bijeengeplaatst. In het Stadhuis of in een van de ontruimde, want onbewoonbare huizen van het Fort Amsterdam (of in het verplaatste postkantoor!) een museum van oudheidkundige dingen die op Curaçao betrekking hebben.

Wij zullen er geen Habana van maken, maar wel een plaats waar de toerist enkele dagen wil blijven. Vooral als wij voor een goed hotel, een mooi zeebad met strand en avondvertier zorgen.

Heden overleed onze innig geliefde tante

Juliana Paulina Kerkhof.

De teraardebestelling zal plaats vinden om 5 uur n.m naar het Protestantsche Kerkhof Oranjestraat.

Sterfhuis: Arraratweg 10.

Familie BAERECKE.
„ DIEP.

NEDERLAND

PRINSES JULIANA HERSTELLENDE.

Prinses Juliana mocht Maandag voor het eerst opzitten (Aneta).

DE HAVEN VAN AMSTERDAM.

In de week van 13 tot 20 Januari liepen 23 schepen met een tonnenmaat van 41.500 register ton de haven van Amsterdam binnen. Tien daarvan hadden een gemengde lading, zes een lading hout, één een lading cellulose, één een lading klei, één een lading vee, terwijl twee schepen voor reparaties binnenliepen. Gedurende hetzelfde tijdvak voeren 17 schepen met een tonnenmaat van 15.820 ton de haven uit (Aneta).

DE NIEUWE VLIEGDIENST NAAR NEDERLAND.

Het eerste vliegtuig van de K.L.M., dat de dienst Nederland — Suriname — Curaçao zal openen wordt op 17 Februari te Paramaribo verwacht. Op de terugvlucht zal hetzelfde vliegtuig Paramaribo aandoen op 20 Februari. Tot nu toe zijn twaalf vluchten met een tussenpoos van 11 dagen voorzien. (Aneta)

ABDIJ BINDEREN GAAT HERLEVEN.

Het klooster Binderen bij Helmond, in de eerste helft van de 13de eeuw door Maria, de dochter van Hendrik I van Brabant en weduwe van keizer Otto IV van Duitsland gesticht, groeide in de loop der jaren uit tot een abdij met cister-ciensernonnen. Deze eerste abdij in deze contreinen maakte vele waardigheden mee. De gebouwen waren ten prooi aan roof, plundering en brand, het restant werd in 1776 afgebroken.

De afbraak werd verkocht ter delging van de schulden van zekeren Diederik Huygens, schepen van 's Hertogenbosch. Enige jaren geleden vormde zich in Helmond een „Comité Binderen", met het doel de Maria-devotie op deze plek te doen herleven. Een oude schaapstal werd aangekocht en gerestaureerd tot kapel. De plannen om de abdij te doen herstellen, kregen vaste omvang en binnenkort wordt het eerste stadium daarvan verwezenlijkt. Het ligt in de bedoeling de historische abdij-grond aan te kopen en er in de toekomst weer een klooster met kapel te bouwen. Tien zusters Dominicanessen van Bethanië uit Venlo zullen op Binderen hun intrek nemen in een woning, als de voorloopsters der toekomstige abdijbewoonsters. Deze zustersorde is een Mariale orde, welke de voortdurende aanbidding in haar regel heeft. Zij legt zich toe op sociaal werk en beoogt speciaal de sociale en godsdienstige verheffing van fabrieksmeisjes en vrouwen.

In haar onderhoud voorzien zij voornamelijk door het verrichten van verstelwerk en door verzorging van de fijne was voor particulieren, door borduurwerk en de vervaardiging van paramenten.

NIEUWS VAN OVERAL

HITLERVERERING IN ENGELAND.

Bij de verkoop van de inboedel van het Duitse gezantschap te Londen werd de granieten buste van Hitler, welke in de hal van het gebouw gestaan had, verkocht voor 500 pond. Koper was kapitein Robert Gordon Canning, die in de oorlog wegens zijn fascistische houding geïnterneerd is geweest. Op een vraag van een journalist, waarom hij de buste had gekocht, zei Canning: „Tweeduizend jaar geleden bespotte, hoonde en kruisigde men Christus, maar thans is Hij een levende macht in de huizen en geesten van tientallen millioenen mensen in het Westen. Zij, die hem bespot en gehoond hebben, tellen niet meer mee." Op de vraag wat dit met Hitler te maken had, zei Canning, dat de journalist zijn hersens maar eens gebruiken moest. „Wat hij met die buste zou doen?" „Misschien gaat zij binnen een kwart eeuw naar Duitsland. Tot zolang zal zij in een museum geplaatst worden."

Naar aanleiding van dit en dergelijke voorvallen zijn de bladen aan het speuren gegaan en hebben ontdekt, dat er in Engeland een Hitlerverering bestaat, welke georganiseerd is en zich het Verbond van Christelijke Hervorming noemt, dat gevestigd is in een dorpje in Sussex. De aanhangers dezer „leer" zouden Hitler vereren als een tweede Messias. Men verwacht, dat van overheidswege de zaak nader onderzocht zal worden.

In het Lagerhuis is gevraagd waarom de buste en de swastikavlaggen van het gezantschap niet vernield waren. Het antwoord was, dat de bestemming van de opbrengst nog niet geregeld was en dat de verkoop dus geschiedde uit naam van de vier mogendheden. Onder die omstandigheden was het niet mogelijk die artikelen te vernietigen, welke „een sentimentele aantrekkelijkheid konden bezitten voor zekere lieden".

Minister Chuter Ede heeft verder verklaard, dat de handelingen van het genootschap nauwlettend gevolgd worden. Het departement van binnenlandse zaken is echter niet bevoegd tot ingrijpen alleen omdat de beweging impopulair of belachelijk zou zijn, zolang zij geen wetsovertreding begaat. De minister deelt overigens de gevoelens van afkeer tegen de beweging, welke onder een godsdienstig mom tracht een eredienst te maken van Hitler en de krachten der boosheid, welke de Verenigde Naties onlangs met succes hebben neergeslagen, vereert.

CURAÇAO

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Woensdag, 30 Januari 1946.

Vertrokken.

Naar Miami: Antonio Ramos, Monteiro Gomez, William H. Robinson.

Naar Ciudad Trujillo: Ben Arnold.

Naar La Guayra: Simon Castro, Alec Besso.

Aangekomen:

Van Camaguey: Peter M. Laurijssens.

Van Ciudad Trujillo: Rosa de Jonkhout, Julia de la Cruz Perez, Rosa A. Perez, Carmen Dolores Familia, Ana Antonia Sanchez, Maria Luisa Gomez.

Van Miami: Christina Hurska.

Van La Guayra: John Walky, Elena Martinez, Frank de Castro, Lucille Villar, Elizabeth Krome, Alfred Colett.

ONS KONINKRIJK

DE TOESTAND TE BATAVIA.

Het uitzicht van Batavia is volkomen veranderd gedurende de maand, die volgde op de verklaring van Luitenant Generaal Sir Philip Christison, dat er actievere maatregelen zouden worden genomen om orde en wet te herstellen.

Vele Indonesiërs en Chinezen, die gedurende de voorbije maanden, onder druk van de extremisten hadden geweigerd voor Europeanen en vooral voor Nederlanders te werken, bieden zich nu aan en blijken gaarne dit werk te doen.

Velen keerden weer naar hun vroegere werkzaamheden.

In het departement van Openbare Werken, dat nu onder Brits toezicht staat, komen Nederlanders en Indonesiërs samen en verliezen elke dag een beetje hun wederzijdse wantrouwen.

De voortdurende groei van het normale dagelijkse leven bewijst, dat de kloof tussen Indonesiërs en Nederlanders geleidelijk vermindert. Het bevel van den geallieerden opperbevelhebber om alle slagzinnen en opschriften van treinen, trams, muren en trottoirs te verwijderen heeft een einde gesteld aan een scherpe campagne.

Het overnemen van de politie en openbare werken en het doen van opzoekingen in de Indonesische gemeenten was een zuivering in de juiste zin van het woord.

Van het grootste belang was het overnemen door de Britten van de controle over de elementaire sanitaire diensten.

Gedurende de bezetting hadden de Japanners een reinigingsdienst georganiseerd waarbij de bewoners moesten betalen voor het ophalen van vuil.

Na de geallieerde landing waren de Indonesische ambtenaren niet in staat de vooroorlogse condities te herstellen; gedeeltelijk omdat de nationalistische leiders de arbeiders tot staking aanzetten en gedeeltelijk wegens de gespannen toestand in de stad. Tengevolge van dit alles werd het afhalen van vuilnis verwaarloosd. De Britten hebben nu ook de herstellingswerkzaamheden aan de straten op zich genomen en houden het toezicht op Nederlandse deskundigen en Indonesische arbeiders, die dit hoogstnodige werk op zich hebben genomen. Er zijn nog veel verkeersbelemmeringen, maar de mensen vatten dit nogal licht op. Maar meer nog dan die uiterlijke veranderingen is de invloed, die het herstel van wet en orde op de Indonesiers heeft. Sedert korte tijd zijn weer 400 vruchtenhandelaars uit de omgeving naar het centrum van de stad gekomen om handel te drijven. Het aantal dezer kooplieden groeit met de dag, ondanks het bevel van de T.K.R. dat personen, die naar de stad komen alleen artikelen voor eigen gebruik mogen meebrengen.

Deze maatregel was genomen, omdat de Indonesische autoriteiten vreesden dat de hoge prijzen, die in de stad werden betaald een aanleiding zouden zijn voor de kooplui om alles naar de stad te brengen en aldus de buitengemeenten van de nodige toevoer af te snijden. Het rijst-tekort is groot en de prijs bedraagt in sommige buitengemeenten 1 Japanse gulden per liter.

Ondanks de vele gunstige veranderingen is de toestand in Java nog steeds niet normaal. Van tijd tot tijd hoort men, nog schieten en vooal de Chinezen zijn nog het slachtoffer van plunderingen, die zich in vredestijd maar sporadisch voordeden. Maar in het algemeen kan men toch zeggen, dat het invoeren van wet en orde veel voldoening heeft gegeven. (Aneta)

Het loopt nog niet druk in het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden na de beëindiging van het Kerstreces. Er zijn meer lege zetels dan Afgevaardigden.

AUSTRALIËRS WEG.

De Australische troepen zullen weldra Nederlands Indië verlaten. Zij waren sedert Augustus 1945 op verschillende eilanden gestationeerd. Hun taak was de ontwapening van de Japanners en herstel van wet en orde. Na hun taak voltooid is zullen de troepen naar Australische gebieden en mandaten worden overgebracht. Men vreesde oorsprnkelijk dat de aflossing van de Australiërs lang zou duren wegens de onlusten in Indië. Lord Mountbatten heeft de Australische regering echter verzekerd, dat de troepen het gebied ten oosten van Borneo kunnen verlaten. (Aneta)

DE TOESTAND.

Alleen in het Oostelijk gedeelte van Java wordt militaire activiteit gemeld. Een Geallieerde stelling ten Zuid-Oosten van Soerabaia is aangevallen aan drie kanten. De aanval van de extremisten werd door mortiervuur gebroken. Ook zijn Geallieerde strijdkrachten te Gendangan en ten Zuiden en ten Westen van Soerabaia aangevallen. Er werden geen verliezen geleden, maar vier Brits Indische soldaten werden vermist. Te Bandoeng werd gemeld, dat 200 Indonesiërs tussen Tjimahi en Pakalarang zijn. De zijwegen zijn echter allemaal van wegversperringen voorzien en worden bewaakt door leden van de T.K.R. In Buitenzorg en Batavia is het kalm (Aneta).

UIT DE KAMPEN VAN MALANG.

Na een treinreis van bijna 900 Km. kwam de eerste groep vroegere geïnterneerden uit de Japanse gevangenkampen te Malang, veilig te Batavia aan. De groep bestaat uit 156 mannen, vrouwen en kinderen, allen uit het zg. Marinekamp te Malang. Zij waren zeer vermoeid maar overgelukkig. Toch waren zij nog niet zó vermoeid, dat zij niet luide begonnen te juichen toen zij de Nederlandse vlag van een gebouw zagen waaien, de eerste, die zij sedert bijna 4 jaar gezien hadden.

De bleke kinderen met hun ernstige gezichtjes begonnen in de handen te klappen toen zij de Japanners, die gedurende de gehele bezettingstijd hun „meesters" waren geweest, thans koeliewerk zagen verrichten bij een der stations in de voorsteden. Allen verkeerden in vrij goede gezondheid maar met het oog op de vermoeiende treinreis had men wel de meest krachtige mensen uitgezocht uit het kamp.

Deze inlichtingen werden verstrekt door den heer H.J.M. Schutgens, afkomstig uit Maastricht, die zich tezamen met zijn vrouw en dochter onder de geëvacueerden bevond. Mejuffrouw W. M. Nijhof, een ander lid van het gezelschap zeide dat de TKR aan wie opgedragen was voor de veiligheid van het convooi te zorgen, zich goed van zijn taak gekweten had en men was algemeen van mening dat met uitzondering van een onvermijdelijk overnachten te Djokjakarta, de reis goed georganiseerd was, er was voedsel in overvloed voor de reis beschikbaar. Over het algemeen waren de geëvacueerden het er over eens dat de maanden volgende op de Japanse capitulatie de ergste waren geweest, erger dan de jaren van de Japanse bezetting, niet alleen door de Indonesische terreur waaraan men tenslotte gewend raakte maar vooral door de zenuwslopende onzekerheid waarin men verkeerde omtrent het lot van familieleden in andere plaatsen op Java. Zij stelden vele vragen over Nederland en vroegen zich met angst af of zij in dat door de oorlog geteisterde land wel welkom zouden zij. Men stelde hen op dit punt al spoedig gerust door te vertellen hoe hartelijk de eerste groep repatriërenden ontvangen was. Van het station werden zij overgebracht naar een school waar zij aan een geneeskundig onderzoek zouden worden onderworpen alvorens hen over hospitalen en pensions te verdelen waar zij zullen verblijven tot zij gerepatrieerd kunnen worden. Zij kunnen zelf zeggen of zij al dat niet gerepatrieerd wensen te worden.

De meesten prezen het politiehoofd Bambang en de Malangse politie in het algemeen; zij waren van oordeel dat de invloed van de „Pemoeda" die grotendeels voor de terreur aansprakelijk gesteld moet worden, snel afneemt. In de steden heeft de politie de toestand in handen en met speren gewapende jongeren schuimen niet langer de straten af op zoek naar Europeanen. Slechts tweemaal onderweg hebben betogingen plaats gehad en moesten de raampjes van de trein gesloten worden; over het algemeen was de bevolking onverschillig. Onder de geëvacueerden waren mevrouw Braam uit Zeist, mevrouw van der Laarse uit Naarden, Mevrouw Klomp uit Ruinerwolde.

Zij verlangen er allen naar zo spoedig mogelijk weer in haar gezinnen herenigd te zijn. Batavia scheen hen een paradijs toe, hoewel het met slechts weinig restaurants, twee bioscopen en weinig ontspanning alles behalve ideaal is. (Aneta)

BERUCHTE TERRORISTEN GEGREPEN.

Twee van de meest beruchte leden van een bende Indonesische terroristen werden Dinsdag tezamen met nog 10 anderen gearresteerd in een bliksemaanval welke vóór zonsopgang plaats had op een der kampngs in de buitenwijken van Medan. 6 Lijken werden gevonden waarbij naar men vermoedt ook die van de militaire politiemannen zijn, die half December verdwenen waren, waardoor het totaal aantal slachtoffers van deze bende op 15 is komen te staan. De beste vangst van die ochtend was een zwaar gebouwde moordenaar Daghland genaamd die de meeste van de 15 slachtoffers persoonlijk doodde. Een man die verantwoordelijk voor de gepleegde mishandelingen en verminkingen was, werd eveneens gearresteerd. Twee der lichamen werden herkend als zijnde Sikhs en 4 als zijnde Chinezen.

JAVA'S SUIKERPRODUCTIE.

De suikerproductie van Java is gedaald van 1.326.000 ton in 1942 tot 84.000 ton in 1945. De Japanners hebben 36 suikerfabrieken vernield en 42 fabrieken verbouwd voor de vervaardiging van butanol, voor de fabricatie van machines of tot spinnerijen. De suikerindustrie werd tot 1 November 1942 met rust gelaten; op die datum kwam uit Tokio bevel dat alle suikerfabrieken met uitzondering van een tiental die aan Indonesiërs toebehoorden aan 6 Japanse maatschappijen moesten overgedragen worden. Gedurende het jaar 1943 liep de productie sterk terug en werden veel machines weggevoerd zodat in Mei 1944 nog 51 fabrieken waarvan er 7 aan neutrale Indonesiërs toebehoorden nog werkten. Veel werkeloosheid was hiervan het gevolg.

LAATSTE OPENING GEDICHT.

De laatste opening in de dijken van Walcheren is op 24 Januari gedicht toen een sleepboot een zinkstuk de opening binnen loodste en daar liet zinken. Er zal nog veel arbeid moeten worden verzet vooraleer de dijken in veiligheid zijn en de arbeiders hebben er in toegestemd hun weekeinde er aan op te offeren. Het dichten van deze laatste opening was geen gemakkelijk werk, daar het lang niet zeker was, dat het zinkstuk bestand zou zijn tegen de enorme waterdruk. Het is echter gelukt en nu moet het met klei worden vastgezet. (Aneta)

FINANCIËLE AUTONOMIE VOOR GEMEENTEN.

Een Nederlandse commissie, welke het Ministerie van Financiën vertegenwoordigt, zal binnenkort maatregelen ontwerpen, teneinde de financiële autonomie van de provincies en gemeenten te herstellen. De commissie zal de wenselijkheid overwegen om bepaalde gemeentelijke uitgaven over te brengen naar het Rijk, teneinde op die wijze de gemeentelijke begroting omlaag te brengen (Aneta).

DE BEURS.

De Vereniging voor de Effectenhandel deelde Dinsdag mede, dat het voortaan geoorloofd zal zijn zaken aan de Beurs te doen met het vrijgegeven geld, maar alle bedragen aan geld afkomstig van de verkoop van effecten moeten nog op bevroren rekeningen gestort worden. Minister Lieftinck bracht een bezoek aan de Beurs (Aneta).

KLOOSTERBOER VOORTVLUCHTIG.

Dinsdag werd medegedeeld dat Jan Kloosterboer, die verdacht wordt van collaboratie, aan de greep van de Veiligheidspolitie wist te ontkomen. Men vermoedt dat hij zal trachten zich bij zijn broeder, die in Argentinië woont, te voegen, door middel van een vals paspoort. Kloosterboer wordt er van verdacht inlichtingen gegeven te hebben, welke geleid hebben tot het tot zinken brengen van de „Simon Bolivar", waarbij 86 mensenlevens verloren gingen. Een huiszoeking, welke plaats vond in zijn huis te Sint Pancras, had geen resultaten.

De Administrateur van Financien in Curacao maakt hierbij bekend, dat de in Curacao, in omloop zijnde Nederlandsche zilveren standpenningen en Nederlandsche pasmunten, na den 17den Januari 1946 niet meer beschouwd worden als wettig betaalmiddel. Echter kunnen deze van den 18den Januari 1946 tot en met ultimo Februari 1946, ten kantore van de Ontvangers a pari worden ingewisseld tegen Curacaosche munt - bank -, of muntbiljetten op de volgende werkdagen

Dinsdag, Woensdags, Donderdags en Vrijdags

van 9 - 12 u. en

van 2 - 4 u.

met uitzondering evenwel van de eerste en de laatste vier werkdagen van de maand.

De Administrateur van Financien voornoemd,
HOOGEVEEN